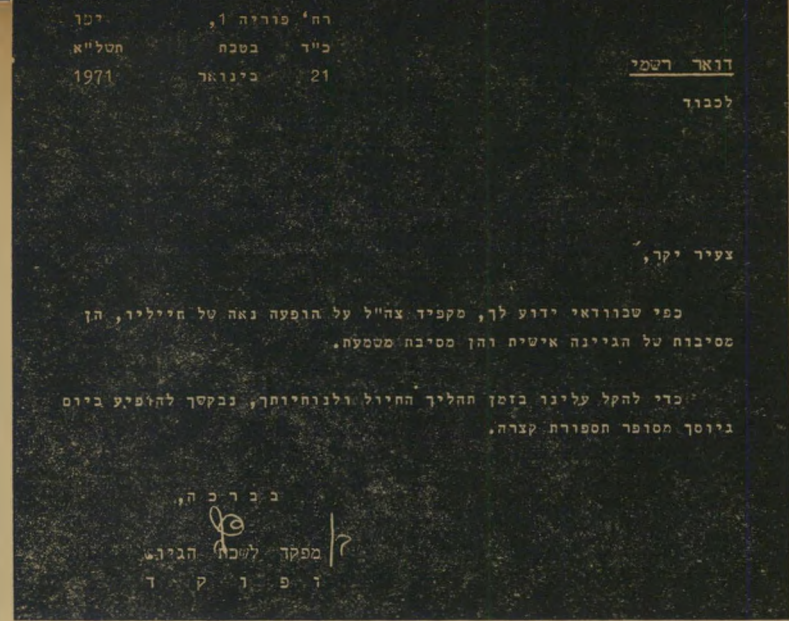

מכתב הבקשה למגויסים
אחורה ואחורה, ללא הרף

צה"ל בגיל 18. באופן מעשי, מתגייסים רבים כמה חודשים לפני כן, יחד עם שאר בני השנתון שלהם.

כך דחקו הדרישות המעשיות יותר ויותר לאחר את הגיל בו יוצר הנער הישראלי מגע עם צה"ל. בימים אלו, צעדה הקידמה צעד נוסף לאחור: ערב גיוסם, קיבלו ה-17 מסמך נקראים לבדיקות רפואיות, על-מנת לחסוך זמן בעת גיוסם.

הגיוס על כך השבוע שמיניסס תל-אביב, בעל רעמה המשתפכת על כתפיו: "אני מקווה שאת אחי הצעיר הם לא יבקשו כבר שיעבור בבית, לפני הגיוס, קורס טירונות."

ריגול כך נגנבו תוכניות ה"מיראז'

איש לא היה מאמין כי הגבר גבה-הקומה ונעמי-הסבר המתגורר בצינעה בבית הקטן בעיריה הוא מרגל נועז. שכניו אפילו לא ידעו שהוא מהנדס-תעופה. הדבר התגלה להם רק לפני שנה וחצי. כאשר אלפרד פראונקנסט, מנהל מחלקת מנוע-סילון ב-מפעל-הענק השווייצרי סולצר לייצור מטוסי-סיס, הואשם בכחירת סודות הייצור של ה"מיראז' לישראל. משפטו נקבע לחודש מרץ הקרוב.

שני גברים עקבו. הפרשה, לפי העיר תוך שווייצרי אכספרס, החלה בחודש אפריל 1968. כאשר שני אישים ישראליים, מנכ"ל ונספח צבאי, פנו אל המהנדס ה-שווייצרי וביקשו לתאם עימו ביקור במפעל. בתום השיחה התברר לו, כי השניים מעוניינים בתוכניות מנוע ה"מיראז' הצרפתי, ולא בשום דבר אחר. אלפרד, ידיד ישראל, היפ-נה אותם אל הממונה עליו, קולונל בחיל האוויר השווייצרי.

אולם במאי 68, טוענים השלטונות ה-שווייצריים, התראה פראונקנסט עם שליח ה-שב. הישראלי בסתר. היו אלה שני גברים ילידי אירופה, דוברי גרמנית וצרפתית רהו-טות. מסתבר שהם עקבו אחריו זמן רב, ידעו עליו יותר ממה שהוא עצמו ידע. ה-שניים ניסו לשכנע אותו בכל מחיר — עד שברגע מסוים הוא נשבר. לדבריו, היה זה לגביו צו המצפון. יחד עם זאת, לחשבונו בבנק נוספו 200 אלף דולר.

סוכני-בידון קוממוניסטיים. התוצאה: כ-200 אלף מיסמכים ב-20 ארגונים הועברו לנקודות גבול מסוימת עם מערב גרמניה. מאוחר יותר החל פראונקנסט גם לצלם חו-מר במיקרו-פילם.

הוא נתפס כאשר התעוררה במיקרה סק-רגותו של פלוגי שעבר ליד בית עזוב וראה בתוכו תיבות משונות. האיש הודיע למש-טרה, שתפסה ארבעה ארגונים. מהלכת גם שמועה, כי הי אלה בעצם סוכני-בידון מזרח-אירופיים שגילו את הס-שה לממשלת שווייץ. כך או כך, בעקבות הדיווח לשלטונות, נעצר מהנדס-התעופה בן-ה-45.

אך לא לפני שהמשימה הושלמה — כמעט במלואה.

דואר רשמי
לכבוד

במדינה

עתונות הכנר בא ללווית השגריר

בין אלה היה מעריב. מאוחר בלילה קיבל מנהל מחלקת המודעות את המודעה. הוא שם דב לתוכנה, הבין שיש כאן ידיעה עי-תונת חשובה. על כן הודיע על כך למצ-רת, לטיפול.

המערכת התקשרה עם השגרירות. חיש-מהר נסתבר לה כי זוהי ידיעת-שקר. מעשה טוב. בהודעה הדבר במעריב, עשה מנהל מחלקת המודעות מעשה חברי-הוא טילפן מייד למנהלי מחלקת המודעות של כל העיתונים, להזהירם מהמלכות. בין השאר טילפן גם למחלקת המודעות של הארץ. שם כבר היתה מונחת מודעה מוכנה לדפוס. היא בוטלה.

וכאן אירע התקר. איש-המודעות של הארץ לא העלה על דעתו שעלולה להיות ידיעה על מות השגריר גם במערכת. הוא לא התקשר עם המערכת שלו — וכך נכ-נסה הידיעה. כנר עז הגג. הפעם האחרונה שהארץ נפל קורבן למתיחה כזאת, היתה לפני 18 שנה. אז טילפן מישו למערכת אחרי חצות, חיקה את קולו של המבקר המוסיקלי בוס-קוביץ, הודיע כי ריאיון זה עתה את הכנר הסובייטי דויד אויסטראך, העובר בלוד ב-דרכו לדרום-אפריקה.

הדבר פורסם, ומאז קיימת בהארץ תור-נות אחר-חצות, כדי להודא ידיעות מסוג זה. בליל התקרית האחרונה לא פעלה התור-נות — ובבית-הארץ מהלכת הבדיחה ש-אויסטראך בא לנגן בלחיייה של קנוקה.

ישנם כמה סיוטים המדירים שינה מעיני כל עורך עיתון. למשל: שגיאת-דפוס תמי-מה, ההופכת תוכנו של פסוק על ראשו, ("מר פלוגי, הגנב הידוע", במקום "מר פלוגי, הגנן הידוע"). אך בראש רשימת הסיוטים עומדת הידי-עה על מותו של מישו, המתקש דווקא להישאר בחיים.

יש לכך סיפורים רבים בפולקלור העיתון-נאי. המפורסם שבהם: הידיעה על מותו של הסופר האמריקאי מארק טוויין. הגיב עליה טוויין עצמו: "הידיעה מוגזמת." סיפור מתח. בשבוע שעבר נפל הארץ קורבן למתיחה-ההתלה-הכשלה כזאת. הוא פירסם בעמודו הראשון ידיעה על מותו ב-לא-עת של קרל הרמן קנוקה, שגריר ה-קהילה הפורולית הגרמנית בישראל. קנוקה, כך נאמר בידיעה, מת משבץ-לב, וארונו יוטס הביתה. מאחורי הסיפור הכוזב, מסתתר סיפור אמיתי — סיפור-מתח עיתונאי ממדרגה רא-שונה. בעליה-המתיחה לא התכוונו רק להארץ. הם הומינו — בשם השגרירות הגרמנית — מר-דעות-אבל בכמה עיתונים.

אמהות של חיילות עונות על השאלה: "האם את מסכימה שצה"ל יחלק לבת שלך באופן חופשי"

שות. מי שנוקת לגלולה — צריכה לקחת אותה.
גרה רור, בעלת חנות ל-צמר, בתים:
לא צריך להגיע למצב זה. כמו כן, זה עניין פרטי. לא צריך לתת דבר כזה בצבא. ובכלל זה דבר מסוכן."

גלולות נגד הריון

דורי, אדרד, פדקם
בצורה טבעית, הרופא אישר? לא להתערב

יפה אדרד, אחות חדר-ניתוח, תל-אביב:
"בהחלט כן. יש לי רק דרישה אחת: שהבנות תיקחנה את הגלולה לאחר ה-ייעוצות עם רופא נשים. כאשר הבת שלי החלה לקחת את הגלולה, שאלתי אותה רק שאלה אחת: הרופא אישר? כשענתה ב-חיוב, לא היו לי יותר התלבטויות."

צילה רבינוביץ, פקידה ב-חברת ביטוח:
"לגיטימי בהחלט. אני רק מקה שהבנות לא תתחלנה להיות צרכניות הגלולה עוד לפני גיל הגיוס."

חיה קלמר (48), מזכירה ר-פואית:
"אם יתחילו לחלק גלולות בצה"ל, הרי שהבנות תראנה חובה לעצמן לקיים יחסים לקראת הגיוס. אם עד עכשיו היתה האם ממליצה על קיום יחסים רק אחרי הנישוא-אין, מה היא תגיד לבת עכשיו?"

אסתר כהן, תל-אביב:
"כן, אני סבורה שהצבא צריך לדאוג לבנות גם מהבחינה הזו. מוטב שהבנות ת-שתמשנה בגלולות משתעשנה הפלות."

שהבת שלי באותה ידיעה. נכון? היא סונה לבתה העומדת לידה. הבת מעדיפה שלא לענות.

הרים, וולק, ברעקב
אין ברירה, נגד, לא

עקרת-יבית שסירבה להזר-הות, גנייה-הורה:
"אני נגד. עדיין אין מחקרים המוכיחים שאין לגלולה השפעה שלילית על הבריאות. לכן אני נגד. אבל אם יוכיחו שאיננה מ-זיקה — אז כן. בינתיים זה מסוכן."

תאה הוכשטיט, מורת תיכון, גבעתיים:
"אני בעד. זאת הקידמה, מה אפשר לע-

בעקבות הידיעה לפיה הונהגה באחד מבסיסי צה"ל חלוקה חופשית של גלו-לות למניעת הריון, (החיילת והגלולה, העולם הזה 1742). ערך השבוע צוות העולם הזה מישאל על כך בין אימהות של חיילות. תשובותיהן:

אסתר דורי, עקרת-יבית, פי-תחית-קווה:
"אני לא בעד זה. זה צריך להיות טב-עי. אני לא בעד הרעיון שהדברים האלו ייעשו בצורה לא טבעית."
צביה בריעקב (40) עקרת-בית, כפר חסידים:
"הבת שלי לא צריכה את זה." ואם

בכל זאת? לא. היא לא תצטרך את זה."
שוהה הרים, כפר-שמריהו:
"אני מקה שהבת שלי לא צריכה את הגלולה. אבל אם תצטרך אז אין ברירה."

בדנקה פדקם:
"אין אני סבורה שאני צריכה להתערב בחיי בתי. אם לקחת את הגלולה או לא זאת הבעיה של הבת בלבד. אם היא תח-שוב שהיא צריכה את זה — הרי שהיא יכולה לקחת את זה, מצידי."

הניה וולק, תל-אביב:
"אני נגד. לא הצבא צריך לתת לבת שלי את הגלולה. אם היא תצטרך לקחת את זה — שתיקח את זה באופן עצמאי."

מיאה עפרון, פתח-תקווה:
"אני נגד. אני די שמרנית. אני חושבת

הוכשטיט, אלמונית, עפרון
הקידמה, בינתיים, מסוכן, באותה ידיעה